

Parohia Mărtisor
Foaie de duminică
Anul IV nr. 14 (169)
5 aprilie 2015

Duminica a 6-a din Post
(a Floriilor)
www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

"Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mirosul mirului.

Iar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: "– Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor?" Dar el a zis aceasta, nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se punea în ea.

A zis deci Iisus: "– Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna."

Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare. Căci, din cauza lui mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: "Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!"

Și Iisus, gășind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: "Nu te teme, fiica Sionului! Iată Împăratul tău vine, șezând pe mânzul asinei". Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea I le-au făcut Lui. Deci da mărturie mulțimea care era cu El, când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea L-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzise că El a făcut minunea aceasta." (Ioan 12, 1-18)

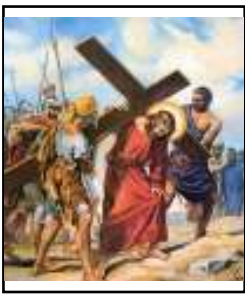
Intrarea în Ierusalim. Împlinind cu totul Scriptura, Domnul intră în Ierusalim. Nu ca și cum n-ar fi intrat altă dată, nu ca și cum n-ar ști ce Îl așteaptă la poarta de ieșire din Ierusalim. Asemeni unei imprimăverii, intrarea Domnului pe ulițele Orașului Sfânt împrăpătează sfințenia. Cine ne poate spune vreodată câți dintre pruncii aceștia, pe care nu avem să-i mai întâlnim niciodată în descrierea autorilor Scripturii, căci ei nu fac parte din spectacolul nemilos al Calvarului lui Hristos, câți dintre ei, dar, nu vor fi, în timp, printre creștini. Oare nu cumva tocmai amintirea acestei fericite și luminoase petreceri a Domnului pe dinaintea lor le va fi dat multora din ei energia să accepte învățătura cea nouă și mântuitoare a creștinismului? Hristos nu vine doar să îplinească legea, ci și s-o desăvârșească. Știind gândurile celor maturi bucură pe copii, căci a unora că acestora vestise că este Împărăția ce o binevestise. Ca și cum ar fi știut că în toată istoria vinderii, arestării, anchetării, trădării, răstignirii și morții Sale, nu-i este îngăduit ochiului de copil să privească.

Lumina. **Grozăvia Golgotei nu-i lecție să fie primită de copii.** Lor Hristos le face bucuria de a se prezenta ca Unul care este Lumina, bucurându-i, intrând parcă în jocul lor. Este pe lume vreun copil care să nu se fi jucat de-a regele, de-a gazdă unui rege? Asemeni unui frate mai mare ce pleacă în război, **Domnul caută să facă un dar copiilor**, fraților mai mici. Floriile. Purtând în mâini ramuri de finic, copiii nu-și desprind ochii de pe Chipul Său. N-ați face la fel? Chipul pe care Hristos îl lasă moștenire copiilor acestora, și prin ei nouă, este acela al unui om bucuros, care-și duce bucuria împlinirii vocației sale până la capăt.

Sensul deplin al veșniciei. **Floriile propun deja bucuria învingerii morții.** Arată că momentul Învierii Domnului nu este un accident, ci sensul deplin al veșniciei. Responsabilitatea unui Dumnezeu care se supune morții pentru că din coasta Sa să izvorască Viață. Floriile, așa cum le dăruiește Hristos, sunt pregustare de fericită Împărăție. Morții sunt pomeniți cu vie, laolaltă, căci Ierusalimul către care se îndreaptă Iisus este mai presus de toate ulițele și căile pe care este purtat acum în alai. Ca să-i ia cu El pe prunci, Domnul urcă deja Golgota. Ca să se facă icoană călcării cu moartea pe moarte, călca acum veșmintele. Ascultă osanalele în aceeași nemișcată bucurie în care va primi și jignirile, osanale răsturnate. De la Floriile acelea așa face mereu, reînflorind nădejdea și dragostea în praful ulițelor noastre prea pline de zgomotul falselor noastre închinări.

Calea. Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat trece astăzi pe cale, că să se arate că este Calea. **Bucură pruncii Ierusalimului ca să arate că a lor este bucuria Ierusalimului ceresc.** O, ce cal măiastru trebuie să fi fost în ochii copiilor blândul mânz al asinei. De aceea l-a ales Mântuitorul, ca să dovedească mereu că numai acea lume merită mântuirea în care cele mai smerite icoane ajung cele mai de preț. Știind că inima copiilor de este cucerită, o lume nouă își desăvârșește menirea. Floriile sunt sărbătoarea care ține într-înșea această taină: a copilăriei încrezătoare, infinit, în Dumnezeu. Bucurați-vă! Fie sărbătoarea aceasta dăruită pruncilor. **Bucurați-vă că-i avem și că ne opresc mâna de la a-L lovi pe Hristos**, că zâmbetul lor înseninează Fața Mântuitorului, că ei, cu mânuțele lor, ridică piatra cea grea a mormântului în care L-am vrea încă mort. Sângele lui nu asupra copiilor noștri - cum strigau nebunește ucigătorii - ci lor dat, spre Viață veșnică. Hristos de pe coasta de lumină a Ierusalimului ne binecuvântează copiii. Bucurați-vă! Lor le este dat să ne învețe despre bucuria Lui. Ei ne reînvață „Tatăl nostru”, Poruncile și Fericirile, Crezul și Cuvine-se cu adevărat. **Ei ne trag de mână ca să ne trezim, duminică după duminică**, și să reînvățăm mersul la biserică. Ortodoxia a trecut din mâna bunicilor în inima nepoților lor. România, ca trezită din amorțeală, are dreptul să-și trăiască Floriile. Amin, amin. Adică așa să fie! **Hristos și copiilor prăznuire, dragostea noastră.**

Pr. conf. univ. Constantin Necula - www.crestinortodox.ro

Sfânta și Marea Săptămână a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos

Iată-ne ajunși la ultima treaptă a urcușului duhovnicesc pe care Postul ne-o pune în față! Începe Sfânta și Marea Săptămână a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos. **Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului** și de aceea fiecareia dintre zilele acestei săptămâni încă din vechime i s-a dat numele de “mare și sfântă”. Și, cu adevărat, zilele acestea sunt mari, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele. Cu adevărat ele sunt sfinte, pentru **curăția cu care le petrec adevărații creștini și pentru sfințenia pe care ele o pot aduce tuturor celor ce le petrec cum se cade**.

În timpul ei ne reamintim și retrăim ultimele zile din viața Mântuitorului, cu întreaga lor tensiune și dramă lăuntrică, într-o stare de sobrietate și măreție în același timp, de tristețe, dar și de bucurie, de pocăință, dar și de nădejde. Iată pentru ce Sfânta Biserică acum, la începutul acestor zile mărețe și sfinte, ne deșteaptă auzurile noastre printr-un deosebit îndemn, chemându-ne să le petrecem cu vrednicie. Și pentru ca îndemnul acesta să fie ascultat și urmat de noi, Sfânta Biserică ni-l adresează chiar în numele și din partea Domnului nostru Iisus Hristos:

“Mergând Domnul spre patima cea de bunăvoie, a zis Apostolilor pe cale: Iată ne suim în Ierusalim, și se va da Fiul omului, precum scrie pentru Dânsul. Veniți dar, și noi cu gânduri curate să mergem împreună cu El și-mpreună să ne răstignim și să murim pentru desățărilor lumești, ca să viem împreună cu Dânsul.” (Stihira I de la Vecernie).

Să ne silim în aceste zile să jertfim cea mai mare parte din timp Domnului și numai foarte puțină lumii. Să ne hotărâm a ne aduna toate cugetele și simțirile și să le îndreptăm după Domnul, Care merge spre patima cea de bunăvoie.

(Sf. Inochentie al Odesei)

<http://acvila30.ro>

Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită e sluga pe care o va afla priveghind. Iar nevrednică-i aceea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflote al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui. Ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi! (Tropar)

În Săptămâna Sfințelor Patimi Sfinții Părinți poruncesc **să postim în această săptămână** gustând numai pâine, sare, legume și apă. Se dezleagă la untdelemn și vin numai în Sfânta și Marea Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare, dacă sănătatea îngăduie, nu se va gusta nimic până seara.

Cei care nu au postit până acum este bine **să postească cel puțin în această ultimă săptămână, să se spovedească, să postească** și cu privirea, **evitând să se mai uite la televizor, să amâne sărbătorirea zilelor onomastice sau de naștere, să nu participe la distracții**, (nu poți să te distrezi și să calci rânduiala postului atunci când Hristos se îndreaptă spre Golgota, ducându-Și Crucea pentru ispășirea păcatelor noastre), dar mai ales să **participe la Denii, „murind” și noi puțin cu Hristos, ca să înviem și noi împreună cu El**.

“Așfel, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind Trupul Domnului. De aceea, multi dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și multi au și murit. Căci de ne-am fi judecat noi înșine, nu am mai fi judecați.” (I Corinteni 11, 27-31)

Sfătuiri pentru Săptămâna Pătimirilor:

- pentru că pentru pocăință au fost suficiente 40 de zile, în Săptămâna Pătimirilor ar trebui să nu ne mai gândim la noi, ci să participăm cu Hristos pe drumul Crucii, morții și Învierii Sale, fapt pentru care:
- **spovedaniile să se încheie maxim în Vinerea Mare (de fapt ar fi trebuit să fie deja încheiate până de Florii);**
- **Împărtășirea să se facă doar în cadrul Sfințelor Liturghii** (Joi Mare, Sâmbăta Mare și noaptea Sf.Paști) și nu înainte sau după acestea; doar bolnavii și copiii mici se împărtășesc în afara Liturghiei;
- **în Vinerea Mare nu se împărtășește** (doar copiii și bolnavii grav), fiind zi aliturgică și de ajunare;
- **În Sâmbăta Mare nu se mai spovedește** (vremea de pocăință a încetat), însă cei mărturisiți se pot împărtăși la Liturghie;
- **să participăm cel puțin la Deniile din Joi Mare** (Cina cea de Taină, Prinderea, Răstignirea) **și Vinerea mare** (Prohodul);
- **în noaptea Sf.Paști să participăm și la Sf.Liturghie**, nu doar la primirea Sfintei Lumini.

Programul săptămânii 5 aprilie – 12 aprilie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	5 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Duminica Floriilor) – Pr.Dragoș
Luni	6 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea celor 10 fecioare înțelepte)
Marți	7 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea femeii păcătoase)
Miercuri	8 aprilie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Miercuri	8 aprilie	17 – 19 - Denie (pomenirea spălării picioarelor)
Joi	9 aprilie	8 - 11 - Vecernia unită cu Liturghia Sf.Vasile (Scoaterea Sf.Agneț pentru bolnavi)
Joi	9 aprilie	17 – 20 - Denia celor 12 Evanghelii și privegherea Domnului Hristos
Vineri	10 aprilie	12 - 13 - Vecernia cu scoaterea Sfântului Epitaf
Vineri	10 aprilie	17 – 20 - Denia Prohodului
Sâmbătă	11 aprilie	8 – 11 - Slujba ceasurilor și Liturghia Sf.Vasile
Duminică	12 aprilie	0 - 4 - LITURGHIA SFINTELOR PASTI
Duminică	12 aprilie	12 - 13 - Vecernia Paștilor („A doua Înviere”)